

סמל שמואל, אברהם

אברהם (אברם, שמוליק), בן רחל ושמואל, נולד ביום ג' באב תשל"א (5.8.1951) ביפו. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם חיים וייצמן ואחרי-כן המשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון-עירוני ז' ביפו. אברהם היה תלמיד טוב וממושמע, שקדן וקפדן ועמל הרבה על לימודיו ועל הכנת השיעורים. מוריו וחבריו אהבוהו מאוד על יושרו, על הגינותו ועל כנותו. הוא שנא עוול, משוא-פנים וצביעות ורחק מערמומיות ומהתחסדות. תמיד רדף צדק ללא פשרות, וידע לשכנע את המתווכחים עמו בשקט, ללא הרמת קול. בכל הליכותיו היה עדין ומנומס, אדיב ובעל סבר פנים יפות, מקדים שלום לכל ידיד ומכבד את הבריות. היתה בו פשטות וצניעות, מעודו לא התרברב ושמר בקנאות רבה על פרטיותו. לאברהם היו תחביבים רבים. הוא היה חובב ספורט נלהב מאוד למשחקי

הכדורגל והכדורסל. הוא אהב לרכוב על אופניים, לבנות עפיפונים, ושקד בסבלנות אין-קץ, בגזירה ובהדבקה, על בניית טיסנים ומטוסים. כאשר ביקש להתפרק ממתח נפשי, כמו בימי בחינות, יצא לים לשחות, שכן היה שחיין מצטיין והשחייה הייתה מרגיעה אותו. גם במוסיקה מצא פורקן. הוא אהב להאזין למוסיקה - לשירי החיפושיות, לשיריו של תום ג'ונס ושל בוב דילן, ולנגן בגיטרה שלו. בימי החופשות הרבה לטייל ברחבי הארץ ולצלם את נופיה ואת בעלי החיים שבה. בימי נעוריו היו לו תכניות להשתלם כצלם מקצועי. הוא אהב מאוד בעל-חיים וגידל אצלו כלב. את שעות הפנאי הקדיש לאלבומי הבולים שלו, שבהם אסף וליקט בקפידה רבה בולים רבים מארצות העולם, ובהם בולים יקרי ערך.

אברהם גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1969. תחילה ביקש להתנדב לשרת בחיל הצנחנים או בחיל-האוויר, אך לאחר שנבדק ונמצא פגם בראייתו, התנדב לחיל השריון. לאחר הטירונות השתלם בקורס למקצועות טנק "פאטון". את רוב ימי שירותו הסדיר עשה בסיני והשתתף במלחמת ההתשה. על כך הוענק לו "אות השירות המבצע". בתעודה שניתנה לו כשהשתחרר מן השירות הצבאי נכתב: "התנהגותו טובה מאוד. הוא חייל טוב וממושמע ובעל יכולת מקצועית גבוהה".

לאחר ששוחרר למד באוניברסיטת תל-אביב, בחוג למתמטיקה וללימודי המחשב. במלחמת יום הכיפורים השתתף אברהם בקרבות הבלימה נגד המצרים בחזית סיני. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973) נפל אברהם בקרב בצומת "מכשיר". טיל פגע בטנק שלו והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחולון, השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "הוא היה חייל וחבר למופת, מסור ונאמן. דעו, הורים יקרים, כי כאבכם כאבנו, ותמיד יישאר זכרו של שמואל ז"ל חקוק בלבנו. מי ייתן ויהיו מעשינו בעתיד ראויים לזכרו".

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את כולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.
Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

לציון לקטוף פרח

קטוף

אבא אבא אמרה ימים
"אסור ליה מולן, וקבלה הצולם
יש חוקים וכללים

ללא לקטוף פרחים
מוזנים "

ואולי אני סתם יסרה קאנה
שלא יודעת וסא מקינה
אבא...

אני חושבת
שזה קצת מוזל לפרחים
אסור וחיים חתול:

המועצה הציונית בישראל
סניף ת"א

בן רחל ושמואל

נולד ביפו
תאריך לידה לועזי: 5.8.1951

נפל ב-09/10/73
יג תשרי תשלד

בשרותו ב-גד' חש"נ 9228
מלחמת יום כיפור
סיני ותעלת סואץ
"מכשיר"

נקבר ב-חולון

רדף צדק ללא פשרות, וידע לשכנע את המחוככים עמו בשקט, ללא הרמת קול. בכל הליכותיו היה עדין ומנומס, אדיב ובעל סבר פנים יפות, מקדים שלום לכל ידיו ומכבד את הבריות. הייתה בו פשטות וצניעות, מעודו לא התרברב ושמר בקנאות רבה על פרטיותו. לאברהם היו תחביבים רבים. הוא היה חובב ספורט נלהב מאוד למשתקי הכדורגל והכדורסל. הוא אהב לרכוב על אופניים, לבנות עפיפונים, ושקד בסבלנות אין-קץ, בגזירה

המשך ...

אברהם (אברם, שמוליק), בן רחל ושמואל, נולד ביום ג' באב תשי"א (5.8.1951) ביפו. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם חיים וייצמן ואחרי-כן המשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון-עירוני ז' ביפו. אברהם היה תלמיד טוב וממושמע, שקדן וקפדן ועמל הרבה על לימודיו ועל הכנת השיעורים. מוריו וחבריו אהבוהו מאוד על יושרו, על הגינותו ועל כנותו. הוא שנא עוול, משוא-פנים וצביעות ורחק מערמומיות ומהתחסדות. תמיד

נא לכבד את קדושת הדף

בן רחל ושמואל

ובהדבקה, על בניית טיסנים ומטוסים. כאשר ביקש להתפרק במתח נפשי, כמו בימי בחינות, יצא לים לשחות, שכן היה שחיין מצטיין והשחייה הייתה מרגיעה אותו. גם במוסיקה מצא פורקן. הוא אהב להאזין למוסיקה - לשירי החיפושיות, לשיריו של תום ג'ונס ושל בוב דילן, ולנגן בגיטרה שלו. בימי החופשות הרבה לטייל ברחבי הארץ ולצלם את נופיה ואת בעלי החיים שבה. בימי נעוריו היו לו תכניות להשתלם כצלם מקצועי. הוא אהב מאוד בעלי-חיים וגידל אצלו כלב. את שעות הפנאי הקדיש לאלבומי הבולים שלו, שבהם אסף וליקט בקפידה רבה בולים רבים מארצות העולם, ובהם בולים יקרי ערך. אברהם גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1969. תחילה ביקש להתנדב לשרת בחיל הצנחנים או בחיל-האוויר, אך לאחר שנבדק ונמצא פגם בראיתו, התנדב לחיל השריון. לאחר הטירונות השתלם בקורס למקצועות טנק "פאטון". את רוב ימי שירותו הסדיר עשה

בסיני והשתתף במלחמת ההתשה. על כך הוענק לו "אות השירות המבצעי". בתעודה שניתנה לו כשהשתחרר מן השירות הצבאי נכתב: "התנהגותו טובה מאוד. הוא חייל טוב וממושמע ובעל יכולת מקצועית גבוהה". לאחר שוחרר למד באוניברסיטת תל-אביב, בחוג למתמטיקה וללימודי המחשב. במלחמת יום הכיפורים השתתף אברהם בקרבות הבלימה נגד המצרים בחזית סיני. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973) נפל אברהם בקרב בצומת "מכשיר". טיל פגע בטנק שלו והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בחולון, השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "הוא היה חייל וחבר למופת, מסור ונאמן. דעו, הורים יקרים, כי כאבכם כאבנו, ותמיד ישאר זכרו של שמואל ז"ל חקוק בלבנו. מי ייתן ויהיו מעשינו בעתיד ראויים לזכרו".

שמואל אברהם

סמל

1973-1951

